

όταν κατασκευάζονται με πρώτη ύλη τις φαντασιώσεις φυλετικής υπεροχής και ιστορικής μοναδικότητας και με στόχο τον μαζικό φενακισμό, απολήγουν στην καταστροφή του μέλλοντος για να τραφεί το βουλιμικό παρόν: το παρόν-2004 καταβρόχθισε την επόμενη δεκαετία. Και η κρίση ήρθε ταχύτερη, βαρύτερη και καταθλιπτικότερη.

Ας μην πτοούμαστε όμως. Δεν είναι όλα μαύρα. Το στέγαστρο του Καλατράβα, που οι αμετροεπείς μέσα στην αμάθειά τους το πρόβαλλαν σαν σήμα της πρωτεύουσας ελάχιστα υπολειπόμενο σε αξία του Παρθενώνα, θα ξαναβρεί τη λάμψη του· τη λάμψη των 130 εκατομμυρίων του κόστους του. Θα χρειαστούν βέβαια άλλα οκτώ επισκευαστικά εκατομμύρια, αλλά τα λεφτά ποτέ δεν ήταν πρόβλημα· πάντα υπήρχαν, αν ο σκοπός ήταν ιερός. Το πρόβλημα είναι ότι η καλατράβειος έμπνευση, αλλά και το στέγαστρο του Ποδηλατοδρομίου, το «Τείχος των Εθνών», η θολωτή «Αγορά», οι περιφράξεις, οι υποσταθμοί της ΔΕΗ στο ΟΑΚΑ και κάμποσα άλλα ήταν αυθαίρετα μέχρι σήμερα. Ναι. Αυθαίρετα· το στέγαστρο του Καλατράβα φτιάχτηκε με άδεια για πέργκολα... Ήταν τόσο ζαλιστικό το «όραμα», που δεν επέτρεψε στους διακινητές του να σκεφτούν τα πεζά, να προγραμματίσουν λ.χ. έγκαιρα την πολεοδομική νομιμοποίηση των «παρεμβάσεών» τους. Με το δίκιο τους. Αν έχεις όραμα, τι το θες το πρόγραμμα;

(Πηγή: kathimerini.gr)